

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinque**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

LXVII. Ignatius adhuc viuens, morituro vitam à B. V. exorat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

sibi socias adiunxit: quibus flexo genu, puellæ salutem effictim rogantibus, visa est inflatio paulatim discuti, mutari color, virtus, & habitus membrorum reparari, dum tandem haud multo post, pristinam integrè recuperauit sanitatem.

Ineunte hoc sæculo in morbum incidit Vicarius Auenionensis, vir qui dem à puento Deipara Virginis, & S. Ignatio mirificè addicetus, sed qui occalluerat viuendo solitus, aduersus assiduos instinctus Dei acriter admonentis: cum ergo medici iam arti diffiderent, ille maiori fiducia, multisque lacrymis pro vita Virginis supplicare, commemorare illi sua erga ipsam obsequia, mores in posterum emendatos, sanctissimè spondere. At hic Virgo, importunam magis inuocantis audaciam auersata quam exorabilis, oranti adstitit, vultuosa, & exprobrans obstinati duritiem pectoris, delusas catenus diuinæ clementiæ motiones, inanitatem promissorum; quæ tunc ab eo, mortis exprimeret timor, non desiderium vitæ melioris, quæ autem memorabat officia, ex impuro, & contaminato animo profecta, nec sibi placuisse, nec ab se admissa, nec mercede, aut gratiis digna. Quibus dictis vehementer confusum, & mortis securum, ad parandam illam serio intentum reliquit. Sacerdotem vocat è Societate, vitam à principio orditur retexere, iamque promouerat cum accessione insolenti, deliquio cordis, & mentis conturbatione inhibetur. Illi dum solus cum febri luctatur, adest denuō Virgo Parens, vultu quo prius irata similis, sed S. Ignatio flexis ad pedes ipsius genibus, prostrato; Filio vero tam prope adstante ut lateris vulnus, sua ipsa manu contegeret. Quod ægrum acerbius quam quidvis antea perculit, interpretatum fontem misericordiæ sibi à Virgine obstrui, etsi alioqui S. Ignatium pro se audiret ardenter deprecantem. Erant autem illius eiusmodi preces, & fideiubentis hæc intercessio, fore illum à primo diuersum penitus, vita sanctiore, exemplo spectabiliori, quibus veluti expugnata iam se virgo ægrototo præbuit mitiorem, & interrogavit, si condonaretur ei vita, quo pacto esset ea usurus? Ille flens ac tremens ô Domina! quidquid meo nomine fideiussit, sponsor meus Sanctus, fidelissimè præstabo: ad hæc virgo immersam Filij lateri sacram manum, intinctam viuido sanguine eduxit, quo cum ægrotum inunxit, visi totius theatrum euanuit. Ipse non modo extra periculum, sed omnino sanus ex eo remansit: inde vitam exorsus est qualem spoponderat viuere ac fideiussori patrono suo gratus, totam rei huius historiam Rectori Collegij scripro dedit, cumque inter beatos, nondum Ecclesia Ignatium adlegisset, peritam ipsius tabulam populo colendam exposuit.

Nec vero tunc primum Ignatius clientum suorum periculis impenderat gratiam, qua summa pollebat apud cœli reginam; fecit hoc etiam dum in viuis esset, eo euentu, quem is ipse cui contigerat legitimo suo testi monio describit. Erat is Petrus Ferrius Patauinus, hic anno clapsi sæculi sexto, & quadragesimo, cum Romam venisset, consuetudine Ignati pro fecit ad incundam vitæ rationem quæ magis deiceret Christianum. Ali-

LXVI.

*Vix S. Ignatij
animo, &
coriore sana-
tur mori
proximus.*

LXVII.

*Ignatius ad-
huc viuens,
morituro vi-
tam à B. V.
exorat.*

quanto post febri exceptus est continua, quæ cum hominem dies septuaginta tres confecisset, in pestilentem denique defit, opinioneque omnes medicorum præscidit. Visebat iacentem frequens Ignatius, & confirmabat quidem patientia monitis, sed erigebat sanationis fiducia, quam pollicebatur semper à matre Virgine, ipsoque adeò, quo sacro viatico munitus est die, sic alleueranter hoc idem inculcauit, vt videretur prænosse diuinitùs. Nocte igitur illa quæ fore ultima putabatur, ægroto adstitit in ueste candida venerabi] aspectu, & placido matrona, cincta Virginum choro, egregia formâ præstantium, compellansque benignè vigilantem, visne, ait, Petre sanari? cui Petrus, si Deus id probet, & sancta eius parens, libenter sanabor. Tum facta propior imaginem illi ea specie in manus dedit, qua Cryptæ Ferratae virgo depingitur, iubens, vt cordi apponere, quod ubi fecisset quietissimo somno indormiit. Adeò postridie sub lucem medicus, an adhuc viueret dubius. Dormientem natus, & arteria temperatissimæ, vetuit prius expergesieri quācum eum reuiseret, addidicqué, inesse rei miraculum. Venit Ignatius postea, ipsoque ingressu. Numquid, ait, es sanus? sanus; & quidem eximiè, infit Petrus. Nunquidnam dixeram, infert Sanctus, Dciparæ beneficio te sanandum, aliaque adiunxit ad singularem illius consolationem. Fuit hæc Petro instauratio vita, ac valetudinis, incitamentum perpetuum propensæ in Virginem voluntatis, & reuerentiae qua prosecutus est S. Ignatium cui ferebat acceptam à Deipara sanitatem.

LXVIII.

*Ex letali
morborum
complicatione
sanatus.*

LXIX.

*Plaga occulta
repente
sanata.*

Peculiarem habet admirationem quodd anno huius ævi quinto in Hieronymo Maggio Neapoli actum est: huic febri continua, defectionibus, flatibus, hydrope simul implicito triduum omnino medici assignabant, nisi citius illum repentinus aliquis accessus extingueret. Quare hominum expes, appensis ad pectus S. Ignatij Lipsanis, medicam illius implorauit manus. Hæcerant appressa pectori horas ferè tres lipsana, cum febri, flatibus, hydrope, morbis omnibus sic absolutus est, vt ne ullius quidem vestigium ullum superesset.

Biennio ante in S. Iacobi urbe regni Chilensis primaria, Catharinæ Morales nobili virginis nata sunt diuersis in partibus ulcera quæ cum crudescerent in dies, lecto denum illam sine motu fixere. Vnum præ certis eò molestius, ac periculosius, quod permittri medentis oculis praterquam matris non poterat; quæ cum esset medendi imperita, filia instabat ut chirurgum senem, & antiquæ virtutis admitteret, fore ni faceret, mortis suæ ream. Allensit itaque, parenti virgo, haud paulo maiori remedij odio quam mali, quod utrumque, ut ab se arceret condicita in sequentem diem chirurgi operâ, nocte vehementer, ac diu, multisque cum lacrymis ab S. Ignatio petiit, ut si minus discrimini ulceris, honestati faltem suæ consuleret. Annuit tam religiosè, ac impensè precanti Sanctus; somno enim mox capta, post aliquot horas cum euigilaret, corpus bellè omnino valens absque ullo plagatum vestigio comperit.

Cazorla,